

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžf/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014200950
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6014200950.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: BK a SPOL., s.r.o., IČO: 36 004 723, so sídlom Zvolenská č. 83, 984 01 Lučenec, zast.: JUDr. Petrom Petríkom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Komenského č. 14419/18D, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2014 č. k. 24S/93/2014-53, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2014 č. k. 24S/93/2014-53 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd napadnutým uznesením v konaní o preskúmanie postupu a zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 9601401/5/584887/2014/SrP z 13.02.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2012 v sume 35.770,00 € a znížil nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2012 zo sumy 36.254,22 € na sumu 484,22 €, nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorého sa žalobca domáhal po vydaní zastavujúceho uznesenia krajským súdom.

2. Takto krajský súd pri aplikácii ustanovení § 247 ods. 1, § 246c ods. 1 a § 138 ods. 1 O.s.p. rozhodol s odôvodnením, že konajúci súd teda môže priznať oslobodenie od zaplataenia súdneho poplatku na základe návrhu účastníka konania (prvá zákonná podmienka), po náležitom preskúmaní jeho pomerov, pričom posudzované majetkové pomery účastníka odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov (druhá zákonná podmienka) a nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva (tretia zákonná podmienka).

3. Pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov je podľa krajského súdu potrebné kumulatívne

splnenie všetkých troch uvedených podmienok.

Pri svojom rozhodovaní krajský súd prihliadol predovšetkým na celkové majetkové pomery žalobcu vo vzťahu k výške súdneho poplatku ako aj k povahe uplatňovaného práva.

4. Z tlačiva pre dokladovanie pomerov, ktoré zaslal žalobca ako prílohu žaloby, konkrétne bodu 2. Platobná schopnosť účastníka pre krajský súd vyplýva, že žalobca má záväzok, s ktorého plnením je v omeškaní, a to voči Slovenskej republike - Daňovému úradu vo výške 116.274,--€, a zároveň neuhradenú pohľadávku voči tomuto subjektu v rovnakej výške 116.274,-- €.

Žalobca tiež v prehľade zostatkov bankových účtov podľa krajského súdu uviedol, že jeho zostatok na bankovom účte K. B., T. je 34,-- € a v G., T. je zostatok v sume 35.517,53 €. Z uvedeného pre krajský súd vyplýva, že majetok žalobcu postačuje na zaplatenie súdneho poplatku za podanie žaloby vo výške 70,-- €, a teda u žalobcu nevzniklo právo na oslobodenie od súdnych poplatkov.

5. V doručenom podaní z 21.12.2014 (č. l. 57) označenom ako „Podanie vo veci 24S/93/2014-53 vedenej pred Krajským súdom v Banskej Bystrici“ žalobca podal voči vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu odvolanie v celom rozsahu, pričom žalobca konštatoval existenciu dôvodov na svoje oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súčasne v prílohe odvolania zaslal žiadosť z 21.12.2014 na oslobodenie od povinnosti zaplatiť súdny poplatok, na ktorej základe sa domáha oslobodenia od povinnosti zaplatiť súdny poplatok v celom rozsahu.

6. Ďalej žalobca po citácii § 10 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej na účely uznesenia tiež „zák. č. 71/1992 Zb.“) vyslovil názor, že v prípade priznania oslobodenia od povinnosti platiť súdny poplatok, sa napadnuté rozhodnutie krajského súdu zruší.

Ďalej žalobca vo svojom podaní vyslovil nasledujúcu požiadavku:

„Naša spoločnosť týmto podaním žiada rozhodnúť o oslobodení od povinnosti zaplatiť súdny poplatok a následne pre prípad oslobodenia od povinnosti zaplatiť súdny poplatok v tomto konaní, zrušenia napadnutého rozhodnutia. O trovách odvolacieho konania navrhujeme rozhodnúť tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

II.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v texte rozhodnutia tiež „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c) O.s.p. a dospel k názoru, že tomuto podaniu nie je možné z nižšie uvedených dôvodov vyhovieť.

Podľa § 138 ods. 1 prvá veta v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. môže správny súd na návrh priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 210a O.s.p. uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok alebo uznesenie, z ktorého nenadobudla dosiaľ práva iná osoba ako odvolateľ, alebo uznesenie, ktorým bolo uložené poriadkové opatrenie (§ 53), alebo uznesenie o odmietnutí návrhu na začatie konania (§ 43 ods. 2, § 78c ods. 3), alebo uznesenie o zastavení konania o dedičstve, alebo uznesenie podľa § 75a, môže na odvolanie zmeniť priamo súd prvého stupňa, pokiaľ odvolaniu v celom rozsahu vyhovie.

Podľa § 209 ods. 2 O.s.p. platí, že ak odvolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa nerozhodol vo veci samej, vec sa predloží odvolaciemu súdu pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, len ak by bez rozhodnutia o odvolaní súd prvého stupňa nemohol pokračovať v konaní.

8. Predovšetkým po vyhodnotení obsahu podania žalobcu zo dňa 21.12.2014 (viď body č. 5 a 6) postupom podľa § 41 ods. 2 O.s.p. dospel odvolací súd k záveru, že jednak žalobca jeho prostredníctvom podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu sp.zn. 24S/93/2014-53 bez špecifikácie odvolacích dôvodov a jednak, ako Najvyšší súd vyššie citoval, žalobca výslovne týmto podaním žiadal rozhodnúť o oslobodení od povinnosti zaplatiť súdny poplatok, a ak by mu bolo vyhovené, tak zrušiť

napadnuté rozhodnutie.

Podľa § 41 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. každý úkon posudzuje odvolací správny súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

9. Čo sa týka odvolania, ktoré tvorí jednu časť z uvedeného podania žalobcu, z predloženého spisového materiálu, t.j. z pôvodne predloženého Tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (PRÁVNICKÁ OSOBA) na č. l. 48, nepochybne vyplýva (viď záverečná deklarácia žalobcu o pravdivosti a úplnosti ním uvedených údajov), že žalobca vykazoval vo svojom majetku pohľadávku voči daňovému úradu v sume 116.274 € a tiež zostatok na jeho účte vedenom v G., T. vyčísľil v absolútnej hodnote 35.517,53 €, ktoré údaje v svojom odvolaní ani nepoprel a ani nespochybnil.

10. Už iba tieto uvedené majetkové pomery postačujú, aby správny súd nepriznal, vzhľadom k požadovanej výške súdneho poplatku, žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Pre rozhodovanie o súdnych poplatkoch v situácii, kedy žalobca presne nevymedzil svoje odvolacie námietky a nespochybnil názory prvostupňového súdu vyslovené o majetkových pomeroch žalobcu, nie je možné vysloviť záver, aby štát za tejto situácie sanoval straty na majetku jednotlivca, ktoré si sám privodil nakladaním so svojimi právami.

11. Z uvedeného dôvodu sa Najvyšší súd stotožnil tiež plne so záverom krajského súdu o nepriznaní oslobodenia, nakoľko majetkové pomery žalobcu takýto záver plne odôvodňujú.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd rozhodol o žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov v predmetnej veci na základe náležitého zistenia a vyhodnotenia podkladov pre také rozhodnutie.

12. Vo vzťahu k vyššie uvedenej a opätovnej žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov, o ktorej už rozhodoval v zmysle § 12 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. krajský súd, Najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb., čl. 2 ods. 2 ústavy, ako aj na svoju judikatúru (najmä sp. zn. 8Sžh 1/2007) zdôrazňuje, že na uvedené konanie o súdnych poplatkoch na krajskom súde, ktoré svojou podstatou v zmysle § 14 zák. č. 71/1992 Zb. tvorí autonómne konanie, čo do petitu a jeho dôsledkov na hlavné konanie o podanej žalobe, sa vzťahuje v prvom stupni rozhodovacia právomoc krajského súdu a Najvyšší súd nie je oprávnený rozhodovať o oslobodení od súdnych poplatkov pri odvolacom konaní, ktoré nie je poplatkovo zaťažené.

Preto vo veci vyššie uvedeného opätovného návrhu žalobcu na oslobodenie od súdnych poplatkov nemohol Najvyšší súd k tejto žiadosti prihliaďnuť. Z rovnakých dôvodov sa Najvyšší súd nezaoberal vyhodnotením nových údajov o majetkových pomeroch žalobcu z č. l. 58, nakoľko vychádzal zo skutkového stavu tlačiva pôvodne predloženého žalobcom krajskému súdu (viď bod č. 4).

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. na konanie vo veciach poplatkov, ak tento zákon neustanovuje inak, platí primerane Občiansky súdny poriadok.

Podľa § 213 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Podľa § 12 ods. 1 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon.

Podľa § 12 ods. 2 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. vo veciach poplatku za preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy rozhoduje súd, ktorý preskúmal toto rozhodnutie.

12. O trovách odvolacieho súdneho konania odvolací súd vzhľadom na to, že predmetom odvolacieho konania nebolo finálne rozhodnutie, nerozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).